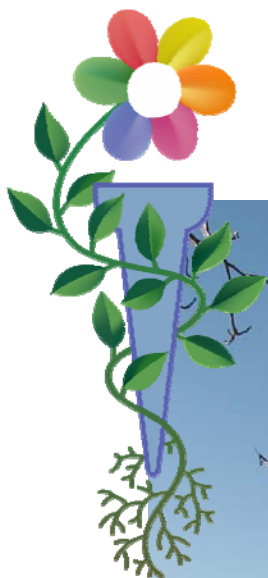

Landsorganisationen
NaturSundhedsrådet

Nyhedsbrev 3

*Det spirituelle fokus bringes op til drøftelse i
Landsorganisationen Natursundhedsrådet*

I 2003 stillede LNS nogle spørgsmål til et repræsentativt udsnit af medlemmerne, og et af spørgsmålene var *"Har du sympati med det initiativ, vi her tager til at få brugen af evt. spirituelle elementer frem i lyset, så vi bedre kan tale om dem?"* Alle 35 adspurgte svarede "ja". Siden da har de skiftende bestyrelser derfor prøvet at inddrage det spirituelle mere i arbejdet, både indadtil og udadtil.

I mellemtiden har bestyrelsen også underkastet organisationens administration en ISO 9001 certificering. Nogle medlemmer protesterede, og enkelte meldte sig ud, fordi de syntes, at ISO-certificering var et forkert fokus for organisationen.

Bestyrelsens erfaring er dog, at det er praktisk og trygt at have fået en velbeskrevet orden i papirer, sagsgang og ansvarsområder. Det er denne orden, der er selve ideen i en certificering. Et resultat er, at der er blevet mere tid til det, der virkelig betyder noget, herunder at fremme det spirituelle fokus.

De tre temadage om behandlingsfilosofi, LNS har afholdt, gav en øget forståelse af indholdet i det spirituelle, og af hvordan medlemmerne synes, vi skal fokusere. Det er dette fokus, bestyrelsen har beskrevet i artiklen nedenfor og gerne igen vil høre medlemmernes mening om.

Bestyrelsen beder medlemmerne om at give deres mening til kende i en svar e-mail til: me@l-n-s.dk eller per brev til:

LNS, Jorcks Passage 1A, 4, 1162 Kbh K.

Emne: Det fælles fundament for de forskellige naturterapeutiske metoder **© LNS februar 2006**

I over hundrede år er der forsket i, om der er substans i "extrasensory perception" og lignende, og resultaterne udsiger klart, at det er der. Disse resultater har ikke medført væsentlige sociale eller politiske konsekvenser, fordi de allerfleste mennesker ikke kan bruge dem til noget.

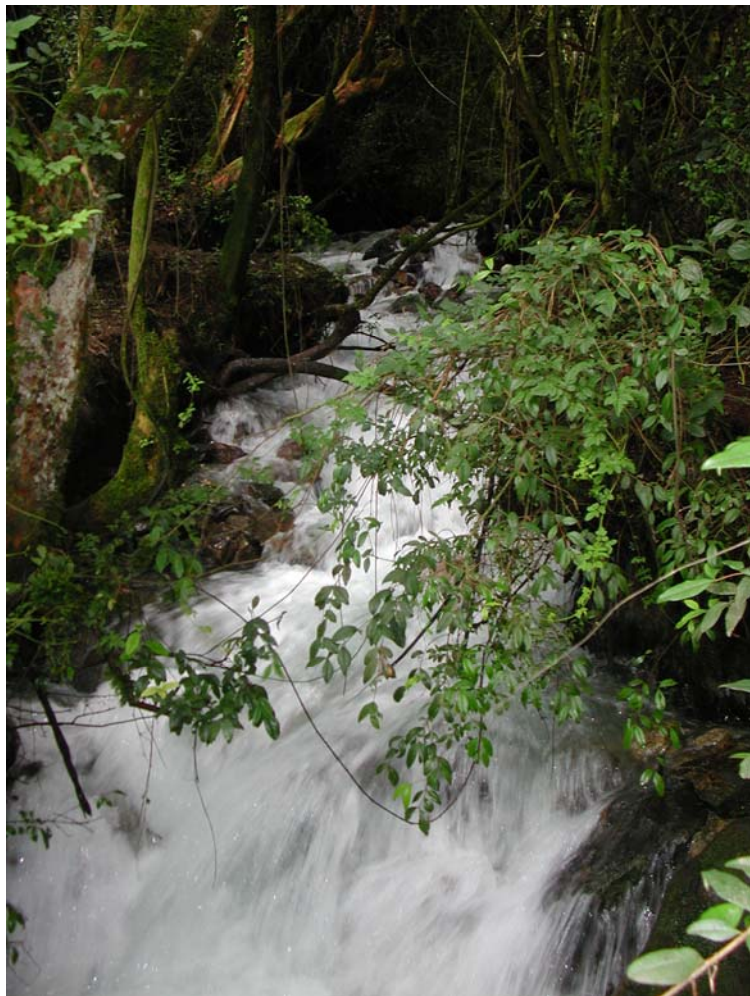
Men i naturterapi, også kaldet alternativ eller komplementær behandling, er de integreret i det helhedssyn mht. krop, sind og ånd, der er centralt for vores terapeutiske virke. Når en naturterapeut udfører sit arbejde, så kan det ikke gentages på samme måde - er ikke reproducerbart - for den intuitive indsigt, der måske modtages, eller de energistrømme, der måske aktiveres, hænger ifølge vores forståelse sammen med klientens hele skæbnemæssige situation. Hvis klienten som resultat af terapien opnår en ny og større forståelse af sin egen situation, er grænsen flyttet for de varige fremskridt, terapien kan give. Denne vores arbejdsgang harmonerer slet ikke med fremgangsmåden i traditionel klinisk forskning, og som et alternativ forsøger vi nu i LNS at finde metoder til systematisk at registrere klienttilfredsheden. Vi håber samtidig at opnå statistiske oversigter over typiske behandlingssituationer, der kan være forståelige for

almindelige mennesker, og således forhåbentlig kan bidrage til afmystificering af vores arbejde.

De, som ikke har disse særlige evner, eller rettere - som endnu ikke har optrænet dem - har i sagens natur ikke nogen forståelse af dem, og ej heller forståelse af det særlige energetiske fænområde, som evnerne giver adgang til.

Spørgerunder i medlemskredsen har afsløret, at næsten alle kan sanse den slags energier, der bruges i healing, eller på anden måde kan opleve en særlig følsomhed for de finere energier. Disse evners eksistens og egenart er altså velkendt og velanvendt af os selv i vore egne kredse, men ligesom almindelige menneskers oplevelse af den fysiske verden ikke medfører, at de kender og forstår de fysiske naturlove, således medfører vores oplevelse og anvendelse af energiernes verden ikke, at LNS-medlemmer i særlig grad har gennemskuet de energetiske naturlove, der nødvendigvis må ligge bag.

Erfaringen viser, at de naturterapeutiske metoder alligevel kan bruges på forsvarlig måde. Meget ejendommeligt er det derfor, at vore særlige sansevner ikke medregnes blandt eksisterende sanser, og at de faktisk bliver afvist, fortrængt eller fordømt i det meste af samfundet og har været det siden naturvidenskaben blev det anerkendte værdigrundlag.

Det hænger naturligt sammen med, at i befolkningen som helhed er de særlige evner lige så sjældne, som de er hyppige i LNS. Omtale er i praksis tabubelagt i de fleste kredse, for mange af os også i egen familie. Derfor har det for mange af os været en hård overgang at indrømme for os selv, at vi er anderledes indrettede end det anerkendte, anderledes end "de normale". Det gælder både de af os, der har haft evnerne fra fødslen og de, der har fået eller optrænet dem undervejs i livet. For nogle medførte en for pludselig opdukken af evnerne social udstødelse, og for rigtig mange medførte det en skilsmisse, der måske havde været til at undgå, hvis

de selv havde forstået den situation, de var kommet i. Disse sociale problemer er også tabubelagte, og derfor ikke udforskede.

Paradoksalt er det, at samfundet samtidig tillader os at have vores egen blomstrende kultur, den såkaldt spirituelle, som er helt vores egen, hvilket viser sig i, at vi har vores egen særlige litteratur, vore egne boghandlere, kursussteder, meditationskredse, etc. Når blot vi ikke overtræder andres behov for, at området i det daglige er tabubelagt i deres kredse, så kan denne todeling af kulturen køre videre som den har gjort på vekslende måde i to årtusinder.

Engang blev nogle spirituelle kredse fysisk forfulgt, mens andre gemte sig i klostrene, for der blev de ikke brændt eller hængt. Hemmelige selskaber som Unitarnerne og Rosenkreuzerne siges at have viderebragt en spirituel kultur indtil den kom ud i den ydre foreningsverden bl.a. med dannelsen af det internationale Teosofisk Samfund. Der er den endnu, eksemplificeret bl.a. ved LNS.

Vi har i LNS studeret den praktiske substans i det såkaldt spirituelle og fundet, at det bredt set består af "det energetiske" område, eksemplificeret ved healing og forløsning, samt "indre hjælp", omfattende clairvoyance, intuition, telepati, pendulering, kinesologi med videre. Begge områder bygger på de ekstra sansevner for finere energier.

Nogle terapeuter bruger deres egne sæt af metoder, der ikke har noget navn, fordi fremgangsmåden kommer indefra. Enkelte har oplevet systematisk indre undervisning. De fleste bruger dog standardmetoder byggende på viden om ikke-fysiske energibaner (meridianer), herunder metoderne zoneterapi, akupunktur, biopati, evt. i kombination med egne metoder. Standardmetoderne må oprindeligt være tilrettelagte af mennesker, der kunne se eller sanse energibanerne, hvorefter metoderne har vist sig udmærket at kunne bruges af mennesker, der ikke kan. Men brug af standardmetoderne er erfaringsmæssigt en sund og effektiv måde at optræne egen evne til at sanse det energetiske. Den direkte eller indirekte anvendelse af evnerne til at bruge disse elementer leverer altså den særlige effekt af naturterapeutisk behandling, til forskel fra det etablerede sundhedssystemes behandling med sine på andet

grundlag udmærkede metoder. Evnerne og det, de giver adgang til, udgør en homogen fællesnævner i de mange naturterapeutiske metoder, som derfor udgør et naturligt fagområde med sin egen karakteristiske identitet. Områdets faglitteratur er utroligt omfattende og hurtigtvoksende, men i praksis uforståelig for udenforstående, hvilket iøvrigt er analogt til mange andre fagområders faglitteratur.

Kun få metoder, der efter det foreliggende ikke bygger på denne fællesnævner, rubriceres traditionelt som alternative, bl.a. knoglemassage, osteopati, vakuumenterapi, seksualterapi, og tidligere også kiropraktik.

Om disse mere fysisk orienterede metoder skal gives en anden overskrift, eller om det er vore metoder - byggede på de særlige evner, der skal have nyt navn, må tiden vise.

Men samfundet kommer os faktisk meget i møde i disse år med åbenhed på mange områder, bl.a. ved at have tilladt naturterapeuter at behandle på sygehuse, ved jævnligt at forhandle med LNS og andre alternative organisationer i Sundhedsstyrelsens Råd for Alternativ Behandling, ved at indføre loven om registrering af veluddannede alternative behandlere (R.A.B-ordningen), ved at oprette Videns- og Forskningscenter for Alternativ Behandling (ViFAB), og det synes efterhånden helt usandsynligt, at vi ret længe endnu kan undgå at få frem på bordet, hvad naturterapi egentlig drejer sig om. Bør vi selv tage den konsekvens at lægge det frem og inddrage det i forudsætningerne for det videre samarbejde? Det ville helt klart give nogle muligheder for nye initiativer.

Her tager LNS foreløbig initiativet til at få tabuerne brudt internt i LNS. Hvis de siden kommer frem til alles kendskab, mon så ikke alle vil undre sig med os over, at det har været muligt at gemme denne viden bag et sæt af tabuer helt op i vores tid, der ellers roser sig af at være oplyst.

Men hvordan er det gået til, at tabuerne har holdt så længe? Vi kender ikke den præcise historiske forklaring, og i mangel deraf søger vi efter en sammenhæng ved at prøve at forestille os et samfund bestående af 90% døve og 10% hørende, for det ville være næsten analogt til vores situation. Så fungerede samfundet naturligvis på de døves

præmisser. Ligheder og forskelle til vores situation kan hurtigt oprides:

a. De hørende ville udvikle deres egen kultur, bl.a. omfattende musik og talesprog, samt litteratur derom, som de døve ikke ville interessere sig for. Det er helt analogt til vores spirituelle kultur.

b. Hverken hørelse eller energisansning er udtryk for tro og religion. Men mon ikke de døve godt kunne finde på at opfatte de hørendes erfaringer som udtryk for tro og religion? (I LNS har vi konstateret, at både hørende og spirituelle udmærket kan være religiøse ved siden af.)

c. De døve kan nok ikke optræne en hørelse, og til forskel herfra er det en udbredt opfattelse i LNS, at alle hen over nogle år kan optræne evnen til at sanse energier. Erfaringsmæssigt giver en sådan optræning imidlertid en voldsom omstilling i livsgrundlaget, som kræver flere års tilvænning, og mon egentlig ikke det ville være ligeså for en døv, der blev hørende?

d. Mens alle hørende antagelig hører cirka lige godt, så fremtræder vore evner i mange forskellige grader hos forskellige mennesker. Hos mange er den under optræning.

e. Hvis de døve provokeres til at udforske, om det kunne være sandt, at de hørende kan noget særligt, og om det kan være nyttigt til noget, hvordan ville de så bære sig ad? Det ville ikke være nogen enkel problematik, for hvordan skulle de døve forestille sig de hørendes situation? Dette ville ganske ligge situationen omkring

udforskning af "extrasensory perception" og udforskning af essensen i naturterapi.

f. De hørende oplever lyd og oplever virkningen af at bruge den. Helt analogt er det for os med energierne. F.eks. kan mange healere mærke energierne og se virkningen i klienternes udstråling, men hvordan kan fænomenet præsenteres til ære for de, der ikke kan sanse energierne? De hørende har den fordel, at lyd kan registreres af elektriske apparater, og således indirekte demonstreres også for de døve, mens vi endnu ikke har måleapparater til registrering af healingsenergi. Da vi selv kan reagere fysisk på healingsenergi, må det være principielt muligt at fremstille et måleapparat, men vi må desværre vente på den rette opfindelse.

g. Mon ikke de hørendes særlige situation i praksis ville blive et tabuemne for de døve? For de kan jo ikke bruge det til noget i dagligdagen, og det kan også være utrygt at beskæftige sig med, at nogen kan noget, som man ikke forstår. De hørende ville nok i praksis respektere tabuet, hvis bare de døve ville lade være med at lægge begrænsninger på nyttiggørelsen af deres hørelse. Dette er helt analogt til vores faktiske situation, og vi oplever desværre i høj grad, at der er lagt begrænsninger på den legale brug af vore særlige evner.

For nogle hundrede år siden blev folk af vores slags brændt eller hængt, og siden gav kvaksalverloven en vis anerkendelse og nogle tilladte rammer. Med lægevidenskabens fremmarch måtte vi igen ud i den mistænkeliggjorte baggrund, men i de seneste årtier er der sket en voldsom opblødning, som vi kun kan være glade for.

Men nye begrænsninger lægges via den voldsomt stigende mængde af lovreguleringer, ikke mindst på initiativ af EU. Blandt andet visse dele af urtedirektivet kommer stærkt på tværs af vore interesser.

Men vi må huske, at begrænsningerne vedtoges af mennesker, der pga. tabuerne ikke kendte vore grænser, og derfor formentlig slet ikke var klar over, at de lagde begrænsninger for noget reelt inden for vores kultur og virke.

Den klemte situation, vi på den måde befinder os i, kan for os være stærkt motiverende til at stå sammen om vores fælles identitet. Hvis vi står sammen, kan vi forhåbentlig forsøge at få ændret forhandlingsbetingelserne i forhold til det flertal af befolkningen, der ikke kan sanse energierne.

For at arbejde i den retning har vi nu i LNS samlet mod til her at udtrykke os, så budskabet ikke kan misforstås eller overses. Det kan dog stadig ignoreres, og vi må have forståelse for det, hvis nogen fremviser det behov.

Men medlemmerne imellem ønsker vi her at aflyse tabuerne. Ved de tre temadage om behandlingsfilosofi konstaterede vi, at der ikke i medlemskredsen er basis for disse begrænsende indstillinger.

Derved kan et mere relevant og solidt grundlag opstå for at komme det samfund i møde, som i stadigt voksende omfang viser os åbenhed og tillid, men som endnu fremviser utallige felter, hvor vi også kunne håbe, at tillid kunne komme til udtryk. Vi ønsker kun at gengælde åbenheden og tilliden, og ønsker kun at bruge vore evner til gavn for alle.

Kontakt:

LNS Landsorganisationen NaturSundhedsrådet

Jorcks Passage 1A, 4 DK-1162 København K, Denmark

Tlf +45 70 22 23 39 Fax.+45 4616 1005

Hjemmeside: www.l-n-s.dk

e-mail: l-n-s@l-n-s.dk

Bank. Merkur Bank Reg.nr. 8401 konto. Nr. 1010331